

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 105/06
10.05.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Мирјане Грубић, Јасминке Станојевић, Миломира Николића и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, чији је пуномоћник АБ адвокат, против тужених А.Д. "ДД", "ЂЂ", и Удружења осигуравајућих организација Србије и Црне Горе - Гарантни фонд Београд, ради накнаде штете, вредност спора 2.453.250,00 динара, одлучујући о ревизији тужене "ЂЂ" изјављеној против пресуде Округног суда у Чачку Гж.бр.1163/05 од 5.10.2005. године, у седници одржаној 10.5.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене "ЂЂ", изјављена против пресуде Округног суда у Чачку Гж.бр.1163/05 од 5.10.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Горњем Милановцу П.бр.798/2004 од 9.5.2005. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба тужилаца против туженог Удружења осигуравајућих организација СЦГ - Гарантни фонд повучена. Ставом другим изреке, прекинут је поступак против туженог А.Д. "ДД" због отварања ликвидационог поступка. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца па је обавезана тужена "ЂЂ" да тужиоцу накнади нематеријалну штету на име претрпљених душевних болова и то: АА због смрти ћерке 560.000,00 динара, ББ, због смрти ћерке 560.000,00 динара, ВВ, због смрти сестре, 450.000,00 динара и ГГ, због смрти сестре 450.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 9.5.2005. године па до исплате, а у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом четвртим изреке, већи тужбени захтев којим су тужиоци ГГ и ВВ тражили да се тужени обавезе на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед губитка сестре плати износ преко досуђених по 450.000,00 динара а до тражених по 560.000,00 динара одбијен је као неоснован. Ставом петим изреке, обавезана је тужена "ЂЂ" да тужиоцима АА, ББ, ВВ и ГГ солидарно плати на име накнаде материјалне штете 433.250,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.3.2005. године па до исплате а у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом шестим изреке, обавезан је друготужени да тужиоцима на име трошкова поступка плати 309.541,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Пресудом Округног суда у Чачку Гж.бр.1163/05 од 5.10.2005. године одбијена је као неоснована жалба друготужене "ЂЂ", па је пресуда Општинског суда у Горњем Милановцу П.798/04 од 9.5.2005. године потврђена у ставовима три, пет и шест изреке.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена "ЂЂ" благовремено је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу чл. 386. ЗПП-а ("Службени лист СФРЈ",бр.4/77, 36/77... и "Службени лист СРЈ",бр. 27/92, 37/93, са каснијим изменама и допунама), који се примењује на основу чл. 491. ст. 4. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС",бр.125/04) и нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 354. ст. 2. тач. 11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а у ревизији се на постојање других битних повреда одредаба парничног поступка одређено не указује.

Према утврђеном чињеничном стању, на магистралном путу ЛЈЛЈ 29.11.2002. године догодила се саобраћајна незгода у којој су учествовали теретно возило - тегљач са полуприколицом регистарске ознаке аа, која је била празна, власништво "ЖЖ", којим је управљао ЗЗ и путничко возило марке "бб" регистарске ознаке вв, у коме су се налазили ИИ, ЈЈ, КК и ЛЛ, ћерка прво и друготужилаца, а сестра треће и четвртотужила, која је погинула. У време штетног догађаја теретно возило и приколица били су осигурани код тужене "ЂЂ".

На утврђеном чињеничном стању, правилно је примењено материјално право и то одредбе чл. 178. ст. 4., те чл. 940. Закона о облигационим односима.

Чланом 178. ст. 4. Закона о облигационим односима регулисано је да за штету коју претрпе трећа лица имаоци моторних возила одговарају солидарно. Сврха ове законске одредбе је заштита интереса трећег

оштећеног лица, тако да је према њему одговорност ималаца у случају удеса изазваног моторним возилом у покрету, не само солидарна, него и независна од кривице, јер је штета потекла од моторног возила као опасне ствари, па је трећем лицу признато право да захтева потпуно намирење штете од сваког имаоца возила, а ови имају могућност међусобног подношења регресних захтева.

Пошто је покојна ЛЛ, блиски сродник тужилаца, била треће оштећено лице, у конкретном случају, сагласно наведеној законској одредби, није од значаја ко је одговоран за насталу штету односно да ли се она догодила искључиво кривицом једног учесника у саобраћајној незгоди или њиховим обостраним доприносом, те је, супротно правно схватање подносиоца ревизије, неосновано.

Како је теретно возило и приколица регистарске ознаке аа, њихов ималац осигурао код тужене "ТТ", ова осигуравајућа организација одговорна је, као осигуравач, да тужиоцима накнади штету насталу осигураним случајем, што произилази и из чл. 414. Закона о облигационим односима (садржина солидарности дужника).

Није основано указивање у ревизији да су одмерени износи на име накнаде штете тужиоцима превисоки. Напротив, с обзиром на године живота покојне ЛЛ у моменту смрти (рођена __.198_ године) околност да је са тужиоцима живела у заједничком породичном домаћинству, да су били емоционално везани, Врховни суд сматра да досуђени износи на име накнаде нематеријалне штете припадају тужиоцима, јер је то правична новчана накнада за душевне болове које трпе због смрти ћерке односно сестре, као и болове које ће трпети услед саме чињенице да су остали најближег сродника. При овоме, вођено је рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи накнада, али и о томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и сврхом, што је у складу са одредбама чл. 200. и чл. 201. Закона о облигационим односима. Уобичајене трошкове сахране усмрћеног лица, у смислу чл. 193. Закона о облигационим односима, поред нужних трошкова, сачињавају и трошкови погребног церемонијала укључујући и друге уобичајене трошкове везане за сахрану и трошкове подизања надгробног споменика. У овој правној ствари, вештачњем судског вештака одговарајуће струке утврђена је висина издатака које су тужиоци имали поводом сахране покојне ЛЛ, а досуђени износ је примерен месним обичајима и дужним пијететом према изненада погинулој младој особи.

На основу чл. 393. ЗПП-а одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија,

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд